

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

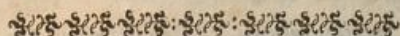
Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

§. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

DISQUISITIO IV.

Quodque, salvis concordatis inter Leonem X. & Franciscum I. Galliarum Regem initis, extendi possit Papæ jurisdictio in ordine ad forum contentiosum Ecclesiarum Gallicanarum?

§. I.

- I. **A**uthor tractatus de libertatibus Ecclesie Gallicane lib. 6. cap. 5. tradit, a tempore præinsinuatorum Concordatorum enersisse sequentes difficultates, quarum prima est; *Utrum Papa possit alicujus negotij judicium ad se immediate trahere?* Secunda; *An possit aliquando negotia judicare?* Tertia; *An formulis ordinis judicarij se accommodare teneatur?* Prima igitur controversia frequenter occurrit de causis majoribus: quarum momenta, advertente Authore præfato n. 2. expenduntur ex quadruplici capite. Primo ex rei magnitudine, ut v. g. quando spectant ad fidem, ad Religionem, vel ad præcepta generalia morum, & disciplinæ, ut habetur *Can. Præceptis d. 12. Cap. Majores. De Baptismo. & alibi.* Secundo causa majores dicuntur ex magnitudine difficultatis circa illas nata. Interdum enim quasi synonyma ponuntur, majores & difficiliore quæstiones; & ab hoc maxime capite Galli, saltem si Joanni Gerbatio credimus, causarum magnitudinem metiuntur. Sic enim habet Doctor ille *Dissert. de causis majoribus art. 1. num. 70. Galli nostri de versam aliquatenus majorum causarum ideam tradiderunt; neque enim cause majores apud eos statim dictæ sunt, quæ de rebus majoribus ac præstantioribus essent, sed quæ plus obscuritatis haberent ac difficultatis: quare tum tandem Apostolicam Sedem adeundam, ejusque consulenda oracula existimârunt, cum aliunde lex non affulgeret, rationeque vulgò usurpata minime sufficerent. Exploratum illud sit, &c.* Tertio vocantur causæ majores ratione dignitatis personæ, v. g. cum de Episcopo agitur, ut patet ex *cap. Inter corporalia. De translatione Episcopi; & ex Doctoribus in illud cap.* Denique majores dicuntur ob difficultatem exequendæ rei justæ, aut amoliendæ rei injustæ. Sic anno 816. Ecclesia Rhemensis in Concilio Pontigonensi, cui Apostolicæ Sedis intererant Legati, majora negotia, & majores causas appellabat eas injurias, quas à Ludovico Germaniæ Rege perpeffa fuerat, & timebat, ne in posterum pateretur: *Paternis magistris instrumur, ut, si quæ majora negotia, vel majores cause exorta fuerint, ad Sedem Apostolicam, prout auctoritas docet, & mos antiquus obtinuit, semper referantur. Quæ sint autem illa negotia, deinde notatur; Calamitates, & miseria Ecclesie nostræ, ac civitum nostrorum, quæ hoc anno a Ludovico Rege, itemque à Ludovico filio ejus, & complicitibus eorum, cades videlicet, & homicidia, adulteria, fornicationes, rapinas, sacrilegia, & cætera flagitia, quæ nullus enumerare potest, Ecclesia nostra perpeffa est.*

Denique postulatur auxilium; Ne de cæteris talia, ac tanta mala Ecclesia nostra, ac Regnum patiatur, qualia hæcenus passum est. Sed hæc postrema duo causarum genera majora non æstimantur, nisi cum aliquâ rei magnitudine conjuncta, v. g. nisi agatur de deponendo Episcopo, vel alio gravissimo negotio.

De hisce igitur causarum generibus prima procedit præsentis disquisitionis difficultas, quam unâ cum cæteris difficultatibus hic occurrentibus ex præcitati Authoris verbis expediemus, quia ex una parte, ut integrum sederetur hoc opus nostrum, urgebatur ad materiam istam, utpote Ecclesie Gallicanæ libertates attingere vitam, hæud præmittendam; ex altera verò parte lubenter profitemur nostram imperitiam in hisce rebus, quæ Gallie Regno sunt peculiaris.

§. II.

An prima præinsinuatæ Gallicæ Regni causarum cognitio ad sanctam Sedem, an ad Concilium Provinciale spectet?

Pergit igitur præfatus Auctor à n. 3. hinc in modum disserere. Hic in re licet Episcopale judicium præmittendum, id quæ ex antiquis juribus colligi, aliqui len'erint, certum est, Concordata, cum causas majores ab ijs exceperunt, quæ deberent ab Ordinarijs definiti, primum earum judicium Summo Pontifici reliquisse. Cum enim contentiones circa jurisdictionem dirimere voverim, hanc questionem, quæ maximi erat momenti, & à qua plurimæ, gravissimæque disceptationes oriri poterant, non reliquerunt incertam: alioquin enim si detur minandæ illi luperfedendum partes judicassent, de illa omnino siluissent. Cum autem mentio facta sit ejus, cur in aliud tempus definitiada dilata fuisset, cum periculo, ne interim novarum discordiarum esset fomes, ac sine spe novorum ad eam in posterum commodius definitendam adjumentorum. Perspicua videtur Concordatorum sententia his verbis comprehensa *ut de causis. Omnes & singulæ cause, exceptis majoribus in jure expressè denominatis, apud illos Iudices in partibus, qui de jure, aut consuetudine præscripserint, vel privilegio illarum cognitionem habent, terminari, ac finire debeant.* Quod idem in Concilio Basileensi, & Pragmatica sanctione statutum fuerat.

Accedit, quod tempore præcedenti, ac consequenti Concordata, Gallis periculum erat, causas majores in prima instantia esse ad sanctam Sedem referendas, quia hæc erat Juris Communis dispositio, & Canonici Iuris Interpretum sententia, etiam apud Gallos, Guilielmus Durandus Episcopus Mimatensis in speculo Juris part. 1. tit. de legato. §. Non ostendendum. num. 1. *Majores cause, inquit, ad Sedem Apostolicam sunt referenda, ut extr. de vap. Majores. extr. de trans. l. 11. q. 6. omni oppressus, & citatus super istis coram Ordinarijs potest etiam absque aliquo gravamine illatæ, vel committat*